Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 77.062 van 20 november 1998

A. 71.935/VIII-876
(voorheen VI-13.596)

In zake : **BRISBOIS** Camille,

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. André DANDENNE, advocaat, rue G. Maisier, advocaat, 4830 Limburg,

tegen :

De nationale maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS),

die woonplaats heeft gekozen bij Mr. Philippe GERARD, advocaat bij het Hof van cassatie, Louizalaan 523 1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 5 november 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Camille BRISBOIS, de nietigverklaring vordert van de beslissing van het directiecomité van de NMBS van 26 augustus 1996 om de onttrekking van bediening die hem op 21 maart 1994 bij wijze van straf was opgelegd met ingang van 21 maart 1996 definitief te verklaren;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 mei 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 2 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DANDENNE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. GERARD, advocaat bij het Hof van Cassatie, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak als volgt luiden :

1. Verzoeker, die op 11 maart 1971 in dienst getreden is bij de NMBS, is stationschef eerste klas .

2. Op 21 maart 1994 wordt hem bij wijze van tuchtstraf onttrekking van bediening opgelegd voor onbepaalde duur met overplaatsing bij ordemaatregel wegens wangedrag tijdens de dienst.

Dientengevolge wordt hij administratief inspecteur en wordt hij overgeplaatst naar verschillende diensten.

3. Op 25 januari 1996 verzoekt bureau 05.114 van de algemene diensten bureau 05.231 van dezelfde diensten om advies over de mogelijkheid om verzoeker de graad die hem voorlopig was ontnomen, terug te geven.

4. Op 1 februari 1996 vraagt verzoeker om in zijn vorig ambt te worden hersteld.

5. Op 12 februari 1996 vraagt de heer HENNEBERT, hoofdinspecteur, afdelingshoofd van het departement vervoer, het advies van de verschillende hiërarchische meerderen van verzoeker om te bepalen of hem zijn vorige graad mag worden teruggegeven.

6. Op 29 maart 1996 deelt de heer HENNEBERT, nadat hij vijf adviezen heeft ingewonnen, de algemene diensten mee dat hij niet over voldoende gegevens beschikt om voor te stellen verzoeker in zijn vorige graad te herstellen.

7. Op 5 april 1996 wordt verzoeker op de hoogte gebracht van de mogelijkheid om zijn dossier in te kijken en opmerkingen te formuleren. Hij verzoekt diezelfde dag om het houden van een administratief onderzoek en uit de wens zijn dossier in te kijken.

8. Het administratief onderzoek heeft plaats op 23 mei 1996. De heer HENNEBERT zendt het verslag van dat onderzoek toe op 30 mei 1996 en stelt voor verzoeker

voorwaardelijk terug op te nemen in de dienst "beweging" indien hij slaagt voor een test over zijn beroepskennis.

9. Op 7 juni 1996 verneemt verzoeker dat de test op 30 juli wordt afgenomen. Die dag besluit de examencommissie hem 32 punten op 100 toe te kennen, zodat de heer HENNEBERT oordeelt dat verzoeker niet kan worden hersteld in zijn ambt van stationschef.

10. Op 12 augustus 1996 zenden de algemene diensten een nota aan het directiecomité. Ze stellen voor de onttrekking van bediening definitief te maken, op de grond dat niet is voldaan aan de voorwaarden om de straf op te heffen.

11. Op 26 augustus 1996 neemt het directiecomité van de NMBS de volgende beslissing :

" Gezien het dossier van heronderzoek van de situatie van betrokkene, wie op 21 maart 1994 bij wijze van straf onttrekking van bediening is opgelegd voor een onbepaalde duur met verplaatsing bij ordemaatregel;

Aangezien de in paragraaf 124 van het A.R.P.S. 550 opgelegde termijn van 2 jaar waarbinnen de onttrekking van bediening bij wijze van straf moet worden opgeheven of gehandhaafd, is verstreken;

Aangezien het personeelslid niet geslaagd is voor de test over de beroepskennis die op 30 juli 1996 is georganiseerd; dat hij hierdoor niet meer de vereiste beroepskennis heeft om een ambt uit te oefenen in de dienst "beweging";

Dat het ambt van stationschef eerste klas, dat voorheen door de betrokkene werd uitgeoefend, een belangrijke veiligheids- en gezagsfunctie is en dus niet kan worden toegewezen aan een personeelslid dat niet meer de nodige beroepskennis heeft, zonder de veiligheid van de exploitatie ernstig in gevaar te brengen;

Dat bijgevolg niet is voldaan aan de vereisten om de onttrekking van bediening op te heffen;

Gezien de paragrafen 41, 42 en 124 tot 126 van het tuchtreglement A.R.P.S. 550;

Om deze redenen besluit het directiecomité de onttrekking van bediening bij wijze van straf, die betrokkene is opgelegd op 21 maart 1994, met ingang van 21 maart 1996 definitief te maken";

Het betreft de bestreden handeling, waarvan op 9 september 1996 kennis is gegeven aan verzoeker;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan de schending van paragraaf 124 van het tuchtreglement; dat hij betoogt dat die bepaling als volgt luidt : "voor bedienden aan wie, voor onbepaalde duur, (...) onttrekking van bediening als straf- of ordemaatregel wordt opgelegd, moet de opheffing of het behoud van de tuchtmaatregel worden voorgesteld na een termijn van ten minste één en ten hoogste twee jaar"; dat hij daaruit afleidt dat het handhaven of opheffen van de straf had moeten geschieden binnen een termijn die varieert tussen één jaar en ten hoogste twee jaar na de kennisgeving van de opgelopen straf;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker zowel paragraaf 124 van het tuchtreglement als de bestreden handeling verkeerd interpreteert; dat ze enerzijds betoogt dat de onmiddellijke chef van de betrokken ambtenaar beschikt over een termijn van twee jaar om zich een mening te vormen en deze bij het verstrijken van de termijn van twee jaar binnen een redelijke termijn te kennen te geven; dat ze ervan uitgaat dat deze termijn in acht is genomen, aangezien het voorstel is gedaan op 29 maart 1996, dit is ongeveer een week na afloop van de termijn van twee jaar; dat ze oordeelt dat de vermelding betreffende het verstrijken van een termijn van twee jaar geen motivering van de beslissing is, maar een loutere vaststelling; dat het enige motief voor de bestreden handeling, naar haar mening, het niet-slagen voor de test inzake beroepskennis is;

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord in hoofdzaak betoogt dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, de test die hij heeft moeten afleggen niet kan worden gerechtvaardigd op grond van paragraaf 126; dat hij meent dat hij alleen uit de memorie van antwoord heeft kunnen opmaken dat de bestreden handeling gegrond is op het niet-slagen voor het examen dat hij heeft moeten afleggen, zodat hij een nieuw middel mag aanvoeren, ontleend aan het gebrek aan rechtsgrond van de beslissing; dat hij erop wijst dat hij gestraft is voor een feit dat niets heeft uit te staan met de dienst en ervan uitgaat dat de overheid een uitzonderlijke oplossing heeft uitgewerkt, die alleen hem betreft; dat hij beweert dat onder meer wat de samenstelling van de examencommissie, de te stellen vragen en de waarderingscijfers betreft, geen regeling was getroffen; dat hij betoogt dat de straf niet kon worden gehandhaafd om reden dat hij niet geslaagd was voor de test inzake beroepskennis; dat ze naar zijn mening, alleen kon worden gehandhaafd wegens gebrek aan duurzame verbetering van zijn gedrag; dat hij de onpartijdigheid aanvecht van sommige leden van de examencommissie, die reeds over hem hadden geoordeeld naar aanleiding van de tuchtprocedure;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat "de rechtsgrond voor de omstreden test over de beroepskennis opgeleverd wordt door artikel 58 van het A.R.E., bundel 100.11"; dat ze erop wijst dat ze bij brief van 7 juni 1996, verzoeker trouwens had meegedeeld dat "in het kader van een eventueel voorstel om hem terug in de dienst beweging op te nemen, verzoekers beroepskennis (zal) worden onderzocht met toepassing van het A.R.E., bundel 100.11"; dat deze bepaling als volgt luidt : "de onmiddellijke chef en de diensthoofden vergewissen zich van de waarde der beroepsvorming van hun personeel ter

gelegenheid van de dienstbetrekkingen. Bij de toekenning van het maandelijks individueel beoordelingscijfer "Ca" zendt de onmiddellijke chef aan zijn IPX een naamlijst waarop alleen vermeld zijn de bedienden waarvan de beroepskennis en beroepshoedanigheden "onvoldoende" zijn"; dat ze voorts zegt dat die tekst "in het onderhavige geval bijzonder gerechtvaardigd was, omdat het erom ging een personeelslid te herstellen in een ambt dat te maken had met de veiligheid van de exploitatie"; dat de verwerende partij, in verband met het bezwaar betreffende het gebrek aan onpartijdigheid van sommige leden van de examencommissie, van mening is dat het niet-ontvankelijk en niet-gegrond is ;

Overwegende dat het middel dat is ontleend aan het gebrek aan rechtsgrond, een middel van openbare orde is; dat de artikelen 124 tot 126 van de tuchtregeling als volgt luiden :

" 124 Beginsel.

Voor bedienden aan wie, voor onbepaalde duur, hetzij verlaging in rang of vermindering van wedde die daarvoor in de plaats komt, hetzij onttrekking van bediening als straf- of ordemaatregel wordt opgelegd moet de opheffing of het behoud van de tuchtmaatregel worden voorgesteld na een termijn van ten minste één en ten hoogste twee jaar.

De termijnen lopen vanaf de datum waarop de tuchtmaatregel wordt opgelegd (...).

125 Indienen van de voorstellen.

De (adjunct-)eerste ingenieurs of eerste inspecteurs moeten erover oordelen of er, na verloop van de termijn van een of twee jaar, moet voorgesteld worden de betrokken bedienden al dan niet in hun vroegere toestand te herstellen.

De onmiddellijke chefs letten in het bijzonder op de bedienden aan wie een van die maatregelen werd opgelegd en ze verstrekken, te gelegener tijd, ambtshalve de beoordelingselementen die de (adjunct-)eerste ingenieur of eerste inspecteur nodig heeft. Deze maakt dan het vereiste voorstel

op, dat hij langs de hiërarchische weg toezendt aan de directie van het personeel, die het, voor beslissing, aan de directeur-generaal voorlegt.

126 Beoordelingselementen

De bedienden mogen pas in hun vroegere toestand hersteld worden als de onmiddellijke chefs en de (adjunct-)eerste ingenieurs of eerste inspecteurs, na grondig onderzoek, uitdrukkelijk verklaren dat de bediende het bewijs van een duurzame beterschap geleverd heeft.

Wanneer het bedienden betreft aan wie een dergelijke maatregel werd opgelegd wegens dronkenschap of wegens een tegen de veiligheid begane fout, moet er in het advies bovendien ondubbelzinnig worden verklaard dat er geen enkel ongunstig element bekend is dat in de toekomst een gevaar voor de veiligheid van de dienst zou kunnen opleveren.

Bij het onderzoek dat moet plaatshebben, moet er, naast de geleverde bewijzen van beterschap, ook rekening gehouden worden met het vroeger gedrag, met de omstandigheden waarin de fout werd begaan en met de ernst en de gevolgen van die fout (ongevallen overkomen aan personen, stoffelijke schade enz.).";

dat artikel 126 niet bepaalt dat het personeelslid dat voor onbepaalde tijd teruggezet is in graad, moet slagen voor een test inzake beroepskennis om te worden hersteld in een ambt dat te maken heeft met de veiligheid van het vervoer; dat het bestreden besluit bijgevolg geen rechtsgrond heeft; dat het middel in dat opzicht gegrond is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Vernietigd wordt de beslissing van het directiecomité van de NMBS van 26 augustus 1996 om de onttrekking van bediening die op 21 maart 1994 bij wijze

van straf was opgelegd aan Camille BRISBOIS, met ingang van 21 maart 1996 definitief te verklaren.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig november 1900 achtennegentig door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

M.-Cl. HONDERMARCQ. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**